Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

non uirtutu. s; infirmitatu pocis tribuenda sunt.
q̃ppe q̃ phantastica & mania demonstrant. Idcirco
g̃ uitulit dicens. & ſp̃s ſcī distributionib̄. ſecdm suā
uoluntatē. In hoc loco aliud cōtra q̃ddā eū significa
re puto. Arbitror enī qd̄ uitē eos nī erant plures caris
mata diuina possidentes. s; cessauerī ap̄ eos uelut
q̃ segnes facti erant & negligentes. Vt g̃ eos solarē
ne aliq̃ desperatione deciderent. diuinę uoluntati
cuncta tribuit. diuinoq; cōsilio. uelut si diceret.
Ipse nouit qd cuiq; psit. ul cui qd sit ad cōmodū.
& ipse grām q̃ ducit unicuiq; distribuit. Qd cōtra
ad corinthios facit dicens. Ds posuit unūq̃q; sicē uo
luit. Et rursum. Vnicuiq; datē manifestatio ſp̃s ad
utilitatē. ſecdm uoluntatē suā. Ostendit g̃ qm̄
hec p̄dicatio ſecdm uoluntatē dī patis exorta ē.
fortassis autē ut ppter immundā uitā ut stolida
ñ plures ap̄ eos grē mun̄ accepērī. Aliq̃ndo autē ple
riq; & uitā habentes munda. ñ acceptunt grām.
Quare. Ne in supbiā subleuentur. ne inflentur uentō
sitate iactantię. ne altitudo muneris negligen
tiores efficiat. Si enī & sine ca rismate ipsa
ipse munde uitę scientia ido nea ē ut faci
at arrogantē. multo amplius a q̃ndo super
recta uitā carismatis mun̄ affuerit. Inde hum
lib̄ atq; simplicib̄ carismata donant. & maxime